

E-o liniște

Adrian Erbiceanu

E-o liniște; o liniște precară,
Un vânt încarcerat între culise,
Un semn de veșnicie, vrând s-apară
Când ai să lași ferestrele deschise.

E-o ordine; o ordine în toate,
Un Solitar în drum spre împlinire,
Un semn evocator de voluptate
Când celelalte nu duc nicăire.

E-o vorbă; vorbă pusă pe hârtie,
Un nor cu nor dând semn că se-mpreună,
Un semn prevestitor de erezie
Când vremea coaptă cade în furtună.

E-o liniște; o liniște obscură,
Un gând mocnit, înțepenit în gușă,
Un semn că am atins o cotitură
Când am bătut, cu mâna grea, la ușă.

(Din vol. "Confesiuni pentru două generații")